

Іван Ярич

ЛЮДИК – ГРОШИК

- Найкращий обмін думками тоді, коли думки обмінюєш на гроші.
- Гроші, як воші, тільки вони обсїдають не бідного, а багатого.
- Якщо людина людині – долар, то обом їм товариш – вовк.
- Досить оволодіти мистецтвом роботи гроші, щоб уміти робити все на світі.

Стефан Слота: Послання до українців

Я не бараболя і не червоний буряк!

Але й далі жую стару байку, як пес кунив файку, і як баба продавала стару куфайку, та як люди жили на тюремну пайку. Але ж ви тепер вільні, хіба ж ні?!

А нарікаєте, що "зелені" не родять на Україні, і навіть не за морем-окіаном, а тільки по кишнях. Знов не розумію вашого змісту: хіба вами і далі орудують комуністи? Ну, так було, але колгоспів уже немає, кожен вишивану сорочку вдягає, а голова колгоспу вже не возить пшеницю за границю. Ну то вирощуйте уже нарешті ті "зелені" на своїй землі, псякрев!

Ну бігме! Я звідси бачу, як ті "зелені" вирощують і на цементі, і в бейзементі, і на одному центі. Закочуйте рукави, та беріться до тієї зеленої трави, сідайте на метро, та їдьте не на пляж на Дніпро. А закапелки свого мозку відкривайте, куфайки скидайте, та сідайте не на воза, а бодай на паровоза, або на літак, бо трафить вас шляк! як не навчитесь того "зеленого" клепати, а будете в чужі кишні заглядати.

Хочете читати старі числа "Всесміху"?

Можемо вислати

вам журнали із

архіву за

помірковану

оплату. Добрий

гумор не старіє.

Подзвоніть до

редактора

Раїси Галешко

905 891-0707

Домовимось.

Всесміх (Laughter)

Український сатирично-гумористичний журнал;
Лауреат премії імені Петра Сагайдачного 1998 р.; переможець конкурсу українських гумористичних видань світу 2003 р.; переможець конкурсу Канадського клубу етнічних журналістів і письменників 2004 р.
Внесений до Енциклопедії Сучасної України.
Заснований у серпні 1991 року. Виходить кожного місяця.

Редактор і видавець Раїса Галешко

Всесміх / Laughter

A bilingual Ukrainian Monthly Magazine of Humor and Satire
Recipient of the 2004 Canadian Association of Ethnic Media Award;
entry of the Encyclopedia of Modern Ukraine
Published by Всесміх Community Publishing Cor. Toronto, Canada

Editor and Publisher Raissa Galechko

Subscription:

\$45.00/year; \$24.00/6 months; Foreign \$85.00 Can., \$75.00 US

Mailing address: Всесміх, 1063 Orchard Rd.
Mississauga, Ontario L5E 2N7 Canada

Tel. & Fax: 905-891-0707

E-mail: bcescmix@sympatico.ca www.Bcescmix.com

We reserve the right to edit articles and letters;

Редакція зберігає за собою право редагувати авторські матеріали.
При використанні матеріалів "Всесміху" посилання на джерело обов'язкове

Друкарня "Тризуб", Oakville, Ontario. Printed in Canada

Петро Ребро

ВИПАДОК НА РАДІ

Новий рік. Гуде козацька рада.
Голосує запорожців рать:
Як завжди, зібралася громада,
Щоб старшину всю переобрать.

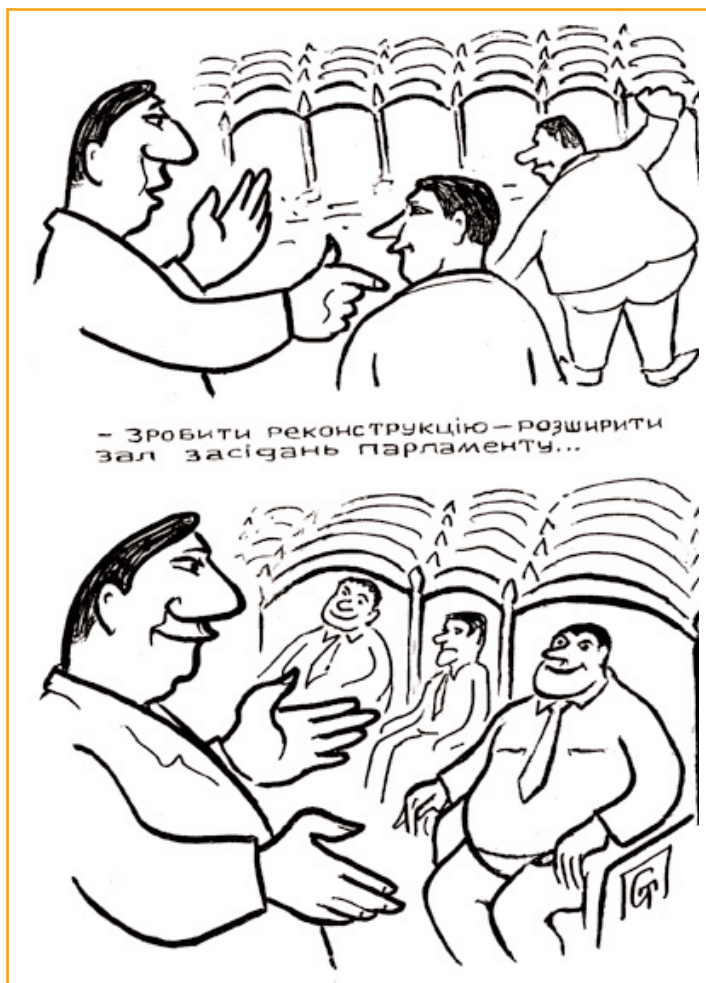
Без пригод обрали кошового.
Писар вже з каламарем сидить.
Раптом тягнуть дідугу старого,
Щоб його суддею об'явить.

Тут громада закричала хором -
Аж у лузі стрепенувся звір:
- Мудрі люди гній вивозять з двору,
А ви, дурні, везете у двір!

ПЕРЕДВИБОРНЕ

До паперових дожили вендет:
На лімузині, на стовпі, на хаті -
Повсюди на портретові портрет,
Вірніше - кандидат на кандидаті.

Тут всякі є - і молоді, й старі.
Той хмуриться, той, як монета, сяє...
Над деким я б нашкрібав угорі:
"Увага! Їх міліція шукає!"

НАЙБІЛЬШЕ КУРЦІВ МАРІХУАНИ У КАНАДІ

(3 газет)

ЯКИЙ ЧЕСНИЙ!

Американський фермер до новоприбулого з України:

— Я можу дати вам роботу. Ви можете допомогти мені збирати яйця, якщо тільки впевнені, що жодного не вкрадете.

— За це можете не боятися, я чужого й пальцем не торкну. На Україні я 15 років завідував лазнею і басейном і жодного разу не скупався.

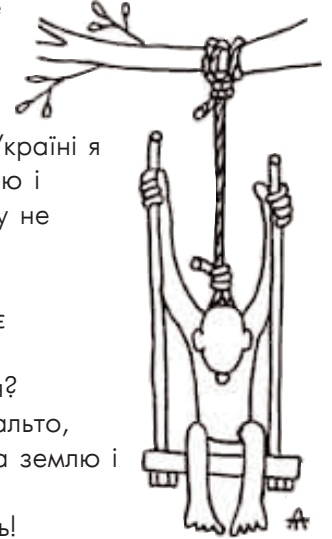
...

У темному провулку двоє перепиняють чоловіка:

- Закурити не знайдеться?

Чоловік скинув шапку, пальто, чоботи, шарф, поклав на землю і буркнув:

- Коли ви вже накуритесь!

ТИСЯЧА І ОДИН АНЕКДОТ ОЛЕГА ПАЛАМАРЧУКА ПРО ОЛЕГА ПАЛАМАРЧУКА

From collection **A Thousand Anecdotes By Oleg Palamarchuk About Oleg Palamarchuk**

Як це часто трапляється, під час уроку англійської мови зайшла мова про політику.

— Знов Ющенко поїхав на зустріч з лідерами Євросоюзу. Як ви гадаєте: чи запропонує Євросоюз Україні якийсь вихід із складної політичної ситуації? — запитали студенти вчителя-поліглота Олега Паламарчука.

— Ні, але Євросоюз може запропонувати Україні вхід — відповів учитель-поліглот.

During the English lesson, as it usual, the talk touched politics.

"President Yushchenko departed for the meeting with leaders of the European Union. The political and economic situation in Ukraine is difficult. Do you think European Union will suggest some solution for that situation?" the students asked teacher Oleg Palamarchuk.

"No, but European Union can suggest Ukraine its entrance", the teacher replied.

Вчителя-поліглота Олега Паламарчука запитали:

— Що нас чекає після дострокових виборів до Верховної Ради України?

— Наступні дострокові вибори.

— І все-таки чим це завершиться?

— Колись, в часи Радянською Союзу була така пісенька: «Есть у революции начало, нет у революции конца!» — відповів учитель-поліглот.

Якось розмовляв письменник-поліглот Олег Паламарчук із своїм старим приятелем про політику.

— Як ти гадаєш, хто переможе на виборах до Верховної Ради? — запитав приятель.

— Володимир Великий Путін і його команда, — відповів учитель.

— Я маю на увазі Україну.

— А я маю на увазі поставки енергоносіїв в Україну і ще дещо.

The Ukrainian youth enjoys computers like any other young people in the world.

"It was a wise man who created the computer?" expressed his excitement a boy who attended the English course conducted by the teacher-polyglot Oleg Palamarchuk.

"You are wrong," said the teacher-polyglot. "In this world only God creates; Satan makes up; immigrants to North America invent; Russians find; Chinese manufacture; and Jews make profit."

ПРО МІТЛУ, ЛОПАТУ Й ПЛЯШКУ ЯЗИКАТУ

Хтось покинув у сараї
Пляшку горілчану,
Необмиту, недопиту
І, звичайно, п'яну.
— Звідки ти, така хороша?—
Питає Лопата. —
Не впізнала тебе зразу,
Знаєш, будеш багата.
Пляшка булькнула сердито:
— А я й так не бідна.
Не така, як ти, нещасна,
Чорна й жалюгідна.
На бенкетах і фуршеттах
Я бувала, всюди,
А з тобою діло мають
Тільки темні люди, —
Роботяги та трудяги,
Ганни та Івани,
Що розкопують траншеї,
Риють котловани...
Тут Мітла біля порогу
Раптом обізвалась:
— Перестань пащекувати,
Бо вимету зараз!
— Не чіпай, — Лопата каже.
Це ж відома трясця.
Через неї, окаянну,
Всі людські нещастя.
Пляшка брязнула бундючно:
— Що ти там молотиш?
Я дарую людям радість,
А ти світ колотиш.
Та немає ні квартири,
Ні кутка, ні хати,
Де б мені не довелося
Хоч разок бувати.
Скрізь балакають, що скоро
Вибори почнуться.
А ти знаєш, чом за владу
Люди так гризуться?
Щоб народові служити,
Сили віддавати?
Ні, гризуться, бо бояться.
А чого? Лопати!

В хід пускають всякі брехні,
Різні "компромати",
Аби тільки опинитись
Далі від лопати.
Всі трудящих захищають,
Люблять, поважають,
А трудящими, сердешні,
Бути не бажають.
Жити хочуть у достатках,
Сито і багато,
А таке життя ти можеш
Дати їм, Лопато? —
Тут Мітла сердита знову
У розмову встряла:
— Я газети, і листівки
Вчора підмітала.
На портретах — кандидати,
Хлопці інтересні
І написано під ними,
Що порядні й чесні...
Пляшка дзигую крутнулась:
— Перестань патякати!
У газеті що завгодно
Можна накарлякати.
Журналісти хочуть їсти,

Мусять так писати,
Бо у них віднімуть пера
І всучать лопати. —
І задумались, замовкли
Мітла і Лопата.
Мабуть таки правду каже
Пляшка язиката.

Манько
Холєва
пише

Якби так наша Торонтонська телевізія колись була фільмувала у славному місті Дрогобичі, то Штефан Березовський на своїм телевізійнім Кутку допіру мав би що показувати людьом "Як то було колись".

Єдного разу дятко привів до Дрогобича свою ялівку на продаж. Надворі було морозько, так що наш дятко рішивсі зайти і з'їсти миску зупи у реставрані. Сів дятко коло стола, перехрестивсі та й давай сербати ту зупу. А сербав він з таким смаком, жи якийсь польський панич не міг того венцій знести та й дяткови сказав: "Ти хлопска сьвіньо!".

Цалком ясно за таку образу решта зупи, що дятко не доїв, опинилася на голові того панича. Зараз з'явився жандарм і сказав, жи той полячок йому то не подарує, і жи викликає нашого дятка на поєдинок. То запрошене наш дятко прийняв з тим, жи заміст лівольвера він прийде на той поєдинок із запрутов від воза.

На другий день на той поєдинок зійшлосі пів Дрогобича. Жандарм уставив їх плечима до себе і сказав, що буде рахувати до три, і лиш тоді мож сі зачети. І тут сталося велике непорозумінє, бо ще добре жандарм не вимовив слово "раз", як дятко обернувся до полячка (жи був з ліворвером в руці), і так його впоров своїов запрутов, жи той як крілик натег ноги і перестав в огуле дихати.

Розлючений жандарм прискочив

до дятка з криком; "Ти хлопе! Я тобі мувіл жи треба було вичекати аж я порахую до три".

На то йому дятко відповів: "Пане, я добре знав, як я йому прифастригую бодай раз, то йому то напевно вистарчит".

...Мої дорогі, я сьвідком тої гісторії не був, але мій френд вичитав то з "Гісторії Дрогобича".

*Трамвай за трамвайом,
за трамвайом трамвай,
а за тим трамвайом
ще єден трамвай.*

Хтів би я знати, хто з наших теперішних гісториків знає правдиву гісторію річки Полтави. Від давного давна, там, де теперички стоїт Оперовий тіятер, текла собі річка Полтава. Чиста вода і риба спонукали нашого короля Данила збудувати ту місто.

Цалком ясно, ту зачилися з'їздити ружного калібру народи з ружними плянами. На сам початок найвенцей наїхало ту поляків, а за ними потегнулисі жиди з розрахунком зробити ту гроші.

У короткому часі вода у тій річці стала каламутна і всі риби повтікали. Встидно стало нашим пращурам, що до того довели, і взели вони і вимазали з тої назви Полтава єдну букву "а". Назва тої річки перемінилася на "Полтва", і вливають вже без встиду туди всі бруди Львова аж дотепер.

У випадку, якщо хтось знайде у моїм рісирчу якусь помилку, я згоди вибачаюся. Той рісирч я зробив за свої гроші, а не за чужі.

Коли нашу політичну кемпу "Орлик" у Берхтесгадені зліквідували, єдна частина учнів таборової гімназії ушикиуваласі в Америці, а друга у Канаді. Ті, що

хтіли зараз мати "гару", пішли до роботи, а ті, з клепками у голові пішли знов учитисі до всяких шкіл.

Хтось вигдавав, аби щодва роки ми з'їздилися на "ріюніон". Спочатку приїздили всі, навіть бувші професори, аби пригадати собі давнє минуле і похвалитисі теперішнім. Та літа зробили своє — наші ряди почали ріднути, хоча ніхто того не запримітив, бо кужний з нас почав щорік та спіпнути.

І от остатнього "реюніону", 9 вересня 2006 року, поїхали наші колишні "орлики" з Монреалю до Америки. Та сталося таке, жи ніхто не мислив, жи таке можливе через 60 років після війни. На границі Квебеку з Америкою пограничник стримав гару і сказав, жи у тій гарі є хтось, жи сикюриті не хоче його в Америці видіти. А тим "Хтось", жи їхав на ріюніон, був єден з тих, жи був у 1943 році учасником Дивізії "Галичина".

Гару завернули до Монреалю. Мені було в то тежко повірити, але про то мені розповів той, хто мусів був завернути гару, а він був моїм колеґов з тої самої кляси.

Теперички я юж не той, жи був колись у кемпі "Орлик" в Берхтесгадені, аби-м міг щось зробити з цього приводу. Але раджу усім тим, жи колись билисі за Америку у Корей, В'єтнамі, і тим нашим наймолодшим, жи б'ютсі за Америку в Іраку і Афганістані, — кричіт до президента Буша: Що ви з нами робите, ковбої! Наші діти гинут там так само, як і ваші. Але у вашій гісторії ми ще й далі є коляборантами, і є на тій самій листі на границі, що і терористи.

Мені також цікаво, що з тим фронтом зробить наш славний історик Любко Винар?

Військові приколи крутого Миколи

В армії все паралельно і перпендикулярно.

В армії дураки не порібні. Ось чому я тут.

В армії солдати п'ють, а офіцери хитаються.

В бібліотеку ходять, між іншим, за набиранням розуму, а не для нестатутного мацання офіцерської жінки.

У вашому віці я собі чоботами ноги до задниці стер.

У віськово-патріотичному вихованні письменники повинні грати найбільшу скрипку.

В цивілю ви можете ходити хоч в ліфчиках, але перед воєнною кафедрою ви повинні їх зняти.

У якому ви вигляді, товаришу солдат!?

Перед вами цілий майор стоїть!

В якому стані ви сядете за ваше робоче місце, в такому стані воно повинно й лишитись.

В мирний час офіцери запасу займаються чим хочуть: комерцією там, бандитизмом...

До складу СРСР входило 15 комуністичних партій.

Ватно-марлеві респіратори призначені для жінок і

дівчат жіночої статі.

У склад протигазу входять два очка і шланг, який мовби приріс до лицевої частини.

У їдальні роти мають бути закритими.
Працюють тільки ложки!

В туалет підете не коли вам захочеться, а коли захоче командир відділення!

В ранкові години після обіду у вихідні дні треба працювати на будовах масами.

В навчалці забудьте дзвін шклянок та розмахування інтимними частинами тіла.

У формування не зараховуються підлітки молодше 16 років і старше 60 років.

З метою підвищення дисципліни розписати розпорядок дня від відбою до підйому!

Вам це може обов'язково знадобитися.

Що вам належить за Статутом? За Статутом вам належу я!

Вам це може бути цікаво, хоч вам це ніколи не зустрінеться.

Ваша група ненормальна. Нормальна — 15 осіб.

WHY AM I MARRIED? You have two choices in life: You can stay single and be miserable or get married and wish you were dead.

ДЛЯ ЧОГО ОДРУЖУЮТЬСЯ? Якщо ви не одружитесь, ви страждатиме від самотності все життя. А якщо одружитесь, то почуватиметесь, що краще вже було б вмерти.

At a cocktail party, one woman said to another, "Aren't you wearing your wedding ring on the wrong finger?"

"Yes, I am. I married the wrong man."

— Чому ти носиш обручку не на тому пальці?— запитала одна другу.

— Тому що я одружена не з тим чоловіком.

A lady inserted an ad in the classifieds: "Husband Wanted."

Next day she received a hundred letters. They all said the same thing: "You can have mine."

Жінка помістила оголошення в газету: "Шукаю мужа".

Наступного дня вона одержала сотню відповідей: "Забери мого!"

В кожда книжка є історіє цікаве, як хто спить собі на лаве, кому в писок влізло ложка, кому цурес було бридке, кого пес вкусило в лідке, хто кульгаве собі трохи, кого гризло вош і блохі, хто на писок трошкі ссохло, хто вродилось, а хто здохло. А за Мошка ані трошка!

А моя історья ладна, що на псяча шкіра жадна — їй не спишес ні на дошка, той історія про Мошка. То я буду сам писати, все до чиста розказати. А хто собі прочитає, той потіхи добре має, і потіхи, і науки, що жидівські мої руки знають добре шахрувати.

Ну, то будем починати.

Ай мій тате, ай мій тате! Сліпе троха і горbate, і на ніс було сопливе, і каправе, і паршиве, пайс по пояс, струб на лобі, розум то як шляк в хоробі, в халат має самі лати... Дуже мудре моє тати!

Воно в коршмі собі сиділо, горівке з бочки ціділо, вапно, тютюн досипляло, керосине доливало, щоб то го́ям смаковало. А вони як собі пили, то по губах себе били і до суду позивали. В тати гроші позичали, кожушини заставляли, куркес, качкес даровали, часом в руки цілювали і казали: куме, свате, зі свічкою тра шукати таке злодій, як наш жид.

Воно правда, а си гіт!

Моє мамі, ой нівроку йому кольки було в боку, йому кашель влізло в груди від великої простуди. Воно десять дітий мало, і на двоє ще чекало, тільки здохло небожатке. Моє бідне, рідне матке!

Як я собі народило, то мене всі страх любило, пес до мого лізла мискі, кіт драпало з лапем пискі, куркі з дзьобом по лоб дзьобне, гускі также за карк скобне. Я на то нічо не дбаю, кугель з чосник заїдаю, маю цицес і патинкі, з заду висить все торбинкі, трохи жовте і смердяче. Моє маме вічно плаче, від радости повідає: "Най на цілий сьвіт шукає, то таке псякров не має, як Мойшунцьо. Добрі люди, то-то злодій собі буде!"

Як я кілька літ скінчило, то до хайдер я ходило, алеф-байл собі учило, бельфер уха все крутило, з грубе прутот на зад било і так розум в задне тіло, розум файний і фальшивий, лізло в моє лоб паршивий.

Як я мало десять літ, то я було йінгел гіт, я

МОШКО ПЯВКЕС

(Із друкарні "Свободи",
"Найновіші монольоги", 1917 рік)

вже гиндель начинало, з булкем, з тютюн гандлювало, я вже кепел добре мало.

Мале хлопці оно крало, в маме яйкі і чіснок, все до мене приносили, й еще барзо файн просили: "Мойше, ти со гут жидок!" Ну і я все забирано і до centa цент ховало і співало лахтририбум!

Тільки раз ся не удало. Був в селі старий Наум, воно було страх зухвале, всю громаду бунтовало, і раз хлопець свій спитало, звідки оно тютюн взяло? А потому в свої руки мене взяло на дорозі і під хату привело, положило на порозі, і всипало дваццять буків, що аж смрід страшне було. Кричить: "Маєш, песій сину!" А я думало, що згину, в мене серце страх зомліло, задне тіло страх боліло, так за правду все терпит від маленькості наш жид!

А у вйта коло хати пес мусіло все стояти, і брехати в цілий писк. Малі гої все то знали, "гузя, Брисько!" все кричали, а пес варкне: гав, гав, гав; я втікаю, я бою ся, з ціле тіло я трясуся. От і другий жида зиск.

Бодай всі пси дідько взяв! Воно все такеє бридке, воно бреше, як на збиткі, і кусає в зад і лідкі, що робити на той сьвіт? Як ту жити, ну скажіт?

Ну, а я все якось росло! Я вставало скоро сьвіт, і на біблію читало, і за друге книжке дбало, бо так робить кождий жид, він не буде три дні їсти, ні спочити, ні присісти, но він діти все учить, бо жид знає, що наука, що без неї жити штука, що без неї ти сліпий, й жид, хоть він і є пархатий, знає книжку шанувати.

Ну, а ви? Весь сьвіт сьміє ся, що на Руси так веде ся, що Іван усе дурний! Чи не так, самі скажіт? Ну, хто ліпший, ви чи жид?

Потім каже моє тате, час і гендень починати, з кости, шерсть, щетина, шмати... Ну і гиндель я начав, і мішок на плечі взяв, мале палкі взяв я в жменю, і на дві шусткі в кишеню, і пішов я на село. Страх, як гої ся сьміяли, страх, як песи гав брехали, одно мені повезло, бо нівроку я до року трийцять долярів зробив.

Щоб я так здоровий жив, я мав вже тринаццять літ. У вас каже ся: "дитина", хоче їсти що година, а у нас не той звичай, хоть дитина, най працює, бо по труді хліб смакує.

От так робить кождий жид.

Виступаючи часто на "п'єніках", я розважаю нашу флоридську громаду не лише гуморесками Павла Глазового, але і всякими анекдотами. Записую їх на карточки, а після виступу вони зазвичай потрапляють до смітника, або часом знаходжу їх у кишенях або шухлядах.

Недавно робив порядки у хаті і знайшов дещо з тих записів. Може знадобляться до "Всесміху".

— Чув, що маєте нового лікаря.

— Так, він дуже добрий, бо мене врятував.

— Як же це так?

— Ну оглянув мене і мого сусіда. Приписав ліки. Мій сусід їх прийняв і дуба дав, а я не прийняв і живу.

• • •

Дядько прийшов до аптеки й жалується аптекареві, що мучиться запором. Аптекар наливає у пляшку рицинового олійку і питає: «Де ви живете?»

Дядько говорить: «Два кілометри звідсіль.» Аптекар питає: «Чи йдете додому пішком, чи їдете машиною, чи ровером?» Хворий коже, що автомашиною. Аптекар доливає більше рицинового олійку і питає: «А на якому поверсі живете?»

«На третьому», — каже дядько. Аптекар доливає більше рицини.

На другий день прийшов дядько і говорить: «Ви помилилися на чотири східці.»

• • •

— Чи ваша дружина померла природньою смертю?

— Ні, до самого скону весь час доглядав її лікар.

• • •

Бабця просить свою маленьку внучку:

— Підсунь бабці стільчик, хай я собі ноги натягну.

Внучка відповідає:

— Добре, бабцю. Татко казав, як бабця ноги натягне, то нам усім буде легше.

• • •

Перед складною операцією

хірург заспокоююче говорить пацієнтові:

- Вам зовсім нічого боятися!

Це моя п'ятисота, ювілейна, операція, так що повинна ж вона, нарешті, закінчитися успішно!..

Хворий тільки що переніс інфаркт міокарда. Отямився і запитує в лікаря:

— Докторе, а можна закурити?

— Ну, якщо це ваше останнє бажання.

• • •

A 45 year old woman had a heart attack and was taken to the hospital.

While on the operating table she had a near death experience. Seeing God she asked "Is my time up?"

God said, "No, you have another 43 years, 2 months and 8 days to live."

Upon recovery, the woman decided to stay in the hospital and have a face-lift, liposuction, breast implants and a tummy tuck. She even had someone come in and change her hair color and brighten her teeth!

Since she had so much more time to live, she figured she might as well make the most of it.

After her last operation, she was released from the hospital.

While crossing the street on her way home, she was killed by an ambulance.

Arriving in front of God, she demanded, "I thought you said I had another 43 years? Why didn't you pull me from out of the path of the ambulance?"

God replied: "I didn't recognize you."

45-річна жінка потрапила в лікарню з інфарктом міокарда. На операційному столі вона впала в передсмертний стан і побачила Бога. Вона запитала Його: "Ну то що, мій час настав?"

Бог відповів: " Ні, ти проживеш ще 43 роки, 2 місяці 8 днів".

Після операції, жінка вирішила залишитися ще в лікарні, але тільки для того, щоб зробити пластичну операцію на лиці, ліпосакцію, збільшення грудей і зменшення живота. Вона навіть умудрилась замовити собі в лікарню перукаря, щоб змінити її колір волосся, і дентиста, щоб відбілів зуби! Вона ж тепер житиме довго і може сповна насолодитися життям!

Після останньої операції, вона виписалась з лікарні і пішла додому. Коли переходила дорогу, її насмерть збила швидка медична допомога. Поставши перед Богом, вона зажадала відповіді: "Ти ж казав, що я житиму, ще 43 роки! Чому ж Ти не вберіг мене на дорозі перед автомобілем?"

Бог відповів: "Я тебе не впізнав".

• • •

See translation

ТО, МОЖЕ, ТОРКНЕМО?..

Звернення Гаврила з хутора «Мозамбік» до головного психіатра Верховної Ради

На одному з пленарних засідань лівовідхилена депутатша запропонувала ввести у Верховній Раді посаду лікаря-психіатра.

Лікарю!

Розумію, тяжко. Стільки хворих. І кожен недоторканий. Спробуй підійти.

Найстрашніша ота «детская болезнь левизны». Яка переросла вже в «старческий маразм». ВІЛ-інфіковані (В. І. Леніним заражені). Не один з них корчить із себе картового «вождя пролетаріату». Майже кожен ганить все, що не червоне. Майже кожен — політичний дальтонік: на чорне кричить «біле», на біле — «чорне».

Гіркої пам'яті свинарка Астраущенко завжди говорила: «Левые в нашем Верховном Совете действуют в рамках коммунистической морали...»

І я подумав, лікарю. А чому б не застосувати рамки їхньої моралі до них самих?

Пам'ятаєте, як було в «самом демократическом государстве»? Якщо ти «гражданин Страны Советов» і не дай, Боже, заікнувся «проти», тебе або садили, або клали. За «коммунистической моралью» проти міг бути або «враг народа», або «псих ненормальный».

Залівілі членовники парламенту нашої держави не те що «заікаються». Репетують на всі заставки, що вони проти цієї держави. Баламутять народ. Закликають до перевороту. До «союза нерушимого».

То, може, й почати з «демократії», яка була в «союзе нерушимом». І застосувати ту «демократію» на ділі. Тільки до тих, хто хоче «союза». І хто до нього закликає. Бо якось несправедливо виходить. Для народу залівілі хочуть відвоювати вчорашню комуністичну «демократію». А самі ховаються за сьогоднішню, «капіталістичною». І прекрасно почуваються.

Лікарю!

Не знаю, чи Ви пильнуєте, як вони зараз борються «за конституцію». І який медичний висновок робите. Як тлумачити це з позиції психіатрії

— не знаємо. Але з позиції здорового глузду — суцільна каламуть. «Робота на трибуну».

Говорячи їхніми виразами — «оболванить народ».

Кажуть, у житті відьми настають дні, коли вона скаженіє. У її відьомському естві накопичується стільки чорної сили, стільки брудної енергії, що коли вона не викине її на людей — сама вріже дуба. Відьма тоді втрачає здоровий глузд. І, як кажуть у народі, «сідає на мітлу».

Отак «на мітлу» сіла парламентська «ленинская рать».

— Треба кров'ю вибороти цю владу, — захиляється перед мікрофоном депутатша Вітренко. — Бо ще Маркс писав: «Якщо не ти прийдеш до влади, то тебе розчавлять...»

Тут, кажучи «двуязычием», «ни убавить, ни прибавить».

Щоб «вибороти цю владу», кидається все: брехня, облуда, провокації, нахабство. І дьоготь. Ой, скільки дьогтю вилито з трибуни Верховної Ради! На Президента, на уряд. На «панов-демократов». На «жирных котов». На Українську Державу. На її символіку, історію...

«Треба вибороти цю владу...»

А навіщо комуністам влада? Їх було в «стране» вісімнадцять мільйонів. У своїх руках тримали все: від «руля» до «вихлопної труби». І що? Куди заїхали? Куди народ завели?

Сьогодні вони репетують: «Народ ободрали», «народ обнищал»...

Вибачте, лікарю, вдамся до арифметики. За сімдесят років життя під «комуністичною зорею» баба Улья заробила калози, куфайку і горб. Оце все її рухоме й нерухоме. Оце весь капітал. То від чого народу було «нищать»? І хто його «ободрал»?

«Треба кров'ю вибороти»...

Чиєю кров'ю? Народною? Народною кров'ю — собі владу?..

І чи надовго?!

— Їм надовго не треба, — запевняє Петя Зябка, — їм треба рівно на стільки, за скільки вдасться відібрати гроші... — Які в час, коли пахло смаленим, передали «жирным котам» на «сбереження». Ті гроші, що «ободрали» з народу. І не встигли їх «освоїти»...

Тепер, лікарю, уявіть, що хтось із них вибився в президенти...

Далі на стор. 11

ТО, МОЖЕ, ТОРКНЕМО?..

Закінчення зі стор. 10

Ні, це що вони проти «Інституту президентства» — лише словоблудіє. Пригадайте, як «конотопська відьма» репетувала з екрана телевізора: «Треба виходити на політичний страйк. Міняти уряд і Президента!..»

Значить, міняти...

Отже, лікарю, уявіть, що поміняли.

Буде така «суцільна справедливість», таке «народовластьє», що ніхто не буде «рыться в мусоросборниках». Всі будуть «рыть» новий Біломор-канал. І не буде ні безробіття, ні стогону...

Недавно, лікарю, на хутір «Мозамбік» долетіла чутка. Ніби по Україні роз'їжджають якийсь Карл Смарченко і Клара Витренко, організовують новий комуністичний Інтернаціонал. То свинарка Астраущенко з цього приводу сказала: «Наконець наступить пролетарське возмездіє!..»

Тож давайте, лікарю, спільними силами подумаємо, щоб ніде ніколи не наступало ніяке «возмездіє». Бо всяке «возмездіє» — це завжди палка з двома кінцями. І обидва дуже гострі...

Ми розуміємо, що є люди, які понад усе люблять колір крові. «На колір і смак — товариш не всяк». Але коли любов до кольору крові викликає пожаду перегризти горло своїм політичним опонентам, ба навіть своїй державі, то носіїв такої патології треба лікувати. Або ж ізолювати... Принаймні від державної трибуни... І від державної годівниці...

(“Всесміх” 1993 р.)

КОРИСНА ПОРАДА

Україна переживає дві найбільші проблеми: проблему житла і проблему продуктів харчування. На Верховну Раду надійшла пропозиція: “Щоб вирішити житлову проблему — відкрийте західні кордони. А продовольчу — закрийте східні”.

Компліменти, компліменти...

Лестоці чи правда?

- Ти як собі кільце в пупок вставила, стала реально на гранату подібна!

- Мадам, pozwolte вашу ручку... а то моя не пише...

...

- Твій поцілунок нагадавав ковток теплої горілки, в якій прополоскали попільничку.

- А вас муж не б'є? Чи це у вас макіяж такий?

...

- При допомозі косметики треба підкреслювати красу, а не намагатися її створювати.

...

- Ви виглядаєте як мільйон баксів, хоч і попертими купюрами...

...

- Дівчино, стріляючи очками, не залишайте поранених!

...

- Ти чого така сердита? З мітли впала?

...

- Ех, вам би з вашою дупкою та ще й радикуліт!..

...

- Ви такі гарні, що до вас страшно підійти!

— Це не моє зображення!

БАЙКИ КРИЛОВА

Царський генерал дуже любив байки Крилова і завжди питав солдатів, чи знає хтось із них якусь байку. І ось на військовому огляді підійшов генерал до солдата і питає:

— Байки Крилова знаєш?
 — Так точно, ваше благородіє!
 — Ану, розкажи!
 — Однажды мартишка, ваше благородіє, осел, ваше благородіє, козел, ваше благородіє, да косопалий мішка, ваше благородіє...

— Молчать, дурак!— крикнув генерал, і більше нікого ніколи не питав, чи знає байки Крилова.

RABBI'S ADVICE

No matter what this husband did in bed, his wife never achieved an orgasm. Since a Jewish wife is entitled to sexual pleasure, they decide to consult their Rabbi.

The Rabbi listens to their story, strokes his beard, and makes the following suggestion: 'Hire a strapping young man. While the two of you are making love, have the young man wave a towel over you. That will help the wife fantasize, and should bring on an orgasm.'

They go home, and follow the Rabbi's advice. They hire a handsome young man, and he waves a towel over them as they make love. It doesn't help, and the wife is still unsatisfied. Perplexed, they go back to the Rabbi. 'Okay,' he says to the husband, 'Try it reversed. Have the young man make love to your wife, and you wave the towel over them.'

Once again, they follow the Rabbi's advice. They go home, and hire the same strapping young man. The young man gets into bed with the wife, and the husband waves the towel.

The young man gets to work with great enthusiasm, and the wife soon has an enormous, room-shaking, ear-splitting, screaming orgasm. The husband smiles, looks at the young man, and says to him triumphantly:

'You see, you young schmuck. THAT'S how you wave a towel!

Andrij

ПОРАДА РАБИНА

Як не старався чоловік у ліжку, а його жінка ніколи не могла одержати оргазму. І вони вирішили піти на пораду до рабина, бо ж жидівська жінка призначена для повного сексуального задоволення.

Рабай вислухав їх, пощипав свою бороду і запропонував: "Найми здорового молодика, і коли ви з жінкою почнете займатись коханням, скажи йому, хай він махає над вами рушником. Це допоможе жінці фантазувати і приведе її до оргазму".

Так вони і зробили, коли повернулись додому. Найняли вродливого хлопця і він став махати над ними рушником, коли ті зайнялись коханням. Не допомогло — жінка залишилась невдоволеною.

Розчаровані, пішли вони назад до рабая. "Гаразд, — казав він, — давайте зробимо навпаки. Хай хлопець трудиться над твоєю жінкою, а ти махай над ними рушником,— звернувся рабай до чоловіка".

Хлопець взявся до справи завзято, і незабаром жінка закричала від задоволення таким роздираючим вуха криком, що аж хата затряслась.

Чоловік засміявся, глянув переможно на молодика і сказав: "Ось як треба махати рушником, ти, шмаркачу!"

Прислав Андрій.

Murphy's Laws

No real problem has a solution.

Справжня проблема не має вирішення.

Assumption is the mother of all screwups.

Припущення є матір'ю всіх помилок.

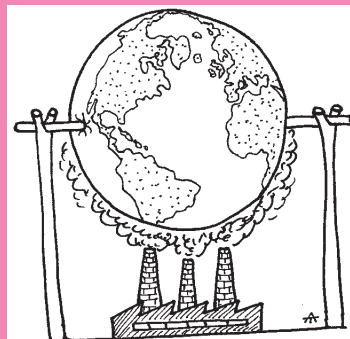
To steal ideas from one person is plagiarism; to steal from many is research.

Вкрасти думку від однієї людини — це плагіат, а вкрасти думку багатьох — це вже дослідження.

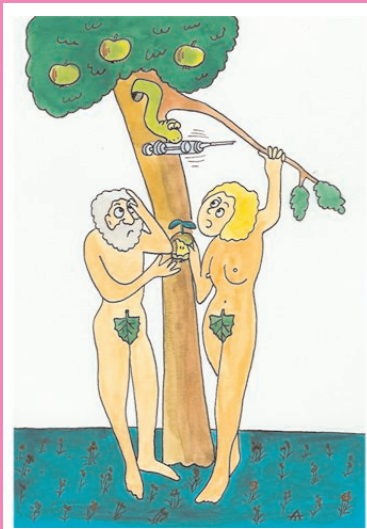
The person you're most attracted to never shows up until the day before the vacation ends.

Людина, до якої ти найбільше прив'язаний, ніколи не з'явиться раніше, ніж в передостанній день твоєї відпустки.

Authority tends to assign jobs to those least able to do them.

Начальство має нахил давати роботу тим, хто найменше здатний її виконати.

When all else fails, read the instructions.

Коли вже нічого не виходить, прочитай інструкцію.

The one friend or relative for whom you didn't buy a gift will arrive with one for you.

Один з родичів чи друзів, для кого ти не купив подарунка, обов'язково прийде з подарунком для тебе.

Almost anything is easier to get into than to get out of.

Майже завжди легше увійти в щось, ніж вийти.

There isn't any such thing as a free lunch.

Така річ, як "задаром" ("на халяву") не існує.

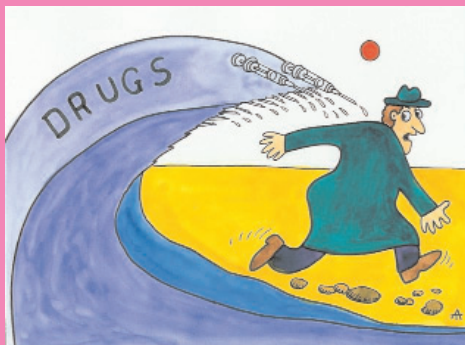

Any system which relies on human reliability is unreliable.

Кожна система, котра залежить від надійності людини, ненадійна.

Celibacy is not hereditary.

Целібат не є спадковим.

The sum of the intelligence of the planet is constant; the population is growing.

Сума інтелекту на планеті постійна; населення зростає.

ОЧИСТКА ДУШІ

Заболіла мене, коханьита, душа. Або щось у тому роді. Серце почало збиватися, як Міцько у великих рахунках.

— В тебе, Марійко, запор біоенергії, вроки. Тебе треба продути, — радила місцева ворожбитка.

Я з того файно посміялася, але, гадаю собі, якого фраса маю мучитися, як від усього нині є лік. А мені не зможут якісь там вроки запор душі зняти? За три хвилини можут і майтечки зняти, навіть не спеціалісти, і ти того, як розказувала Анна Грижувата, не відчуєш. Нині тих цілителітепів, магів, ясновидців, контакторів, заряджателів душі і тіла — кишма кишит.

Мого Міцька якийсь вузькоспеціалізований екстрасенс хотів позбавити потягу до "Екстри" і потягнув лише за оден сеанс 50 гривеноків. По тім сеансі Міцька відкинуло від "Екстри", але потігнуло до "Столичної". Він знову до екстрасенса, а би справив блуда. А він йому просто в чоло:

"Давай пятьдесят гривняків і тебе відлучу від цієї дурдилихи". Я вже не захтіла. Чого доброго після того Міцька потягне на коньяк? Де я, слаба на ноги, годна на коньяки заробльити! Най уже ліпше п'є українську з перцем... Ну,

самогонку, а перцю, я вже йому сама піддам. Як всиплю, то всиплю!

Врешті, поїхала я той запор душі лікувати, цяпоточки злоті мої, до п'ємонтового міста Львова, бо душа то такий апарат, що не кожен з нев на периферії справиться. А моя душа, то взагалі є дуже складна апаратура, до неї без вищої освіти нема чого підступатися.

Пан Ізидор, так сі називав той ясновидець, пообзиравав мене від ніг до голови і каже:

— У вас пробита аура і через того витікає позитивна енергія.

— О Господи, ще мені того бракувало!

— Ба, гірше. Через ту діру у вашу душу заліз сатана. Такий рогатий, що його трудно буде звідтам вигнати. Аби тельбухи не пошкодити. Але при божій помочі — спробуємо. Гоніть 50 доларів і будем гнати.

— А то що, валютний сатана? Американський? Не наш український? — вихопилося з мене.

— І як я могла ауру пробити? Ну-ну-ну...

Властиво, в мене аура може й пробита, бо я, прецінь, замужна жєнщина.

А він зовсім серйозно:

— У вас дуже ніжна аура, якби імпортна, тонка і делікатна. Якби-сьте ся роздігнули, то я би увидів де тота пробоїна. Але то ще буде коштувати...— І дивиться на мене, як голодний на ковбасу. — Но! В мене є асистент по аурі.

Далі на стор. 15

ЯКЕ ПИТАННЯ, ТАКА ВІДПОВІДЬ

- Чому жінки невдало виходять заміж?
- Бо не мають життєвого досвіду.
- А чому вони розлучаються?
- Бо не мають терпіння.
- А чому вони знов виходять заміж?
- Бо не мають пам'яті.

★

- Що треба зробити блондинці, щоб схуднути на два кілограми?
- Змити косметику.

ОЧИСТКА ДУШІ

Закінчення зі стор. 14

Він дірки завулканізовує і карму відцентровує. Та перше возьмемся за рогатого.

Що-м мала робити? Вітігаю з свого бюстгальтерового грошосховища останні доляри, що-м тримала на чорну годину, і даю...

— Ізиди, сатано! З димом, і чадом, і з вітром. На ліси, болота, очерета, — хрестить і бубонить Ізидор. — Сатанище за плотище через дірище. Стулісі аурище і вище і нище. Фу-фу. Ізиди! Забирай свій хвостище, і шуруй відси!

Помежи тото "ізиди" плів-бубонів сім верст до небес та все пішки. Я мало не розреготаласі з того замовляння. Потім до мене:

— Глибоко віддихайте, аби сатанище віхопився, бо роги зачіпають.

Я як почала дихати, то аж в ліфчику увірвалася шлейка.

— Всьо! Чулись-те як трісло. То диявол викивався. Сеанс скінчився, — облизує губи чистильник тіла і душі, та дивиться на годинник: — А теперка за кожну додаткову мінуту прийому або доляр або п'ять гривень. Або... — Та так апетитно зазирає мені в запазушшя, як Міцько в пулярес, коли його нечистий спокушує на сто грам. — Будем дірку латати?

"Ах ти пацьи невмиване", — клену в думках Ізидора, бо відчуваю, що моя душа очистилася не від напастей, а лише від долярів. Він на кого мене має? За льїцту останню? Та й до нього з ультиматом, аби мені звернув гроші.

Аж ту із-за ширми виплуганився спеціаліст, видко, по дірах, таке колодище ростом поверх двох метрів, побрите під лямпочку Ілліча, йде на мене, як пантера й розстібає пасок на штанах. А хіба визнаєш, нащо хлоп пасок розщібає: чи бити, чи... Ого, коханьита мої милі, зара буде по мої аурі... Я — нога до дверей без "дыкую-будьте-здорові"... Добре, що з того вулканізаторщика портки спали, то він зашпортаві і мені того було досить, аби втікнути. А то би-м була в роботі

...Я переконаласі, що ясновидці, ворожбити, знахарі дуже спритно очищують не душі людські від лукавого й дірки в аурах зацирюють, а наші з вами гаманці від гривень та долярів очищують і шукають собі на аурі сметани.

Коли я про оті свої мандри розказала сусідці, то вона мені знаєте що оповіла? Каже:

—Ти, Марійко, не до того звернуласі. Порьидні жінки йдуть лікуватисі не до екстрасенса, а до секстрасенса. Якби вона знала всьо про мої відвідини Ізидора, то би сі вдарила в писок і не говорила дурниць. Але мовчу...

м. Долина, Івано-Франківська обл.

ЖИТТЯ ПОЧИНАЄТЬСЯ У 80!

Коли читач "Всесміху" п. Думин прислав нам вирізку з газети "Торонто Стар" з таким заголовком, я засміялась і потім на душі цілий

день було радісно: значить, ще є для кого видавати журнал принаймні років 20. Якраз до пенсії...

В замітці з таким заголовком йшлося про те, що старша пані одержала по пошті щось таке з таким заголовком і цілий день їй (як і мені) було весело. Старша пані послала "щось те" до ведучої колонки "Торонто Стар" Анн Лендерс, а журналістка написала таке.

Життя починається у 80. Перші 80 років життя найтяжчі. Наступні 80 років — це радість святкування кожного дня народження.

Як тільки вам стукне 80, кожен пропонує піднести вам сумку і допомогти піднятися по східцях. Якщо ви забудете своє або чие-небудь ім'я, чи не з'явилися на призначений прийом до лікаря, або ж обіцяли бути в один і той же час в трьох місцях, або не пам'ятаєте, скільки у вас внуків — досить сказати, що вам — 80!

80 років набагато краще, ніж 70. Коли вам 70, ви всіх навколо дратуєте. А у 80 вам вибачають усе, щоб ви не зробили. Якщо ви робите дурниці — значить настало ваше "друге дитинство".

Якщо ви доживете до 80, всі дивуються, що ви ще й досі живете. Уже тільки за це ви заслуговуєте поваги. Люди охають, що ви не втратили здатності ходити і мислити.

Так що постарайтеся дотягнути до 80. Тільки тоді починається справжнє життя.

Редька. "Всесміх", 1994

Мене Ви дуже схвилювали
Як мені "тікета" прислали
Що я Ваш Всесміх читаю
А заплатити забуваю
Хоч моя пам'ять вже не та
Як у молоді літа
Але я запам'ятав
Що нім вчора чек післав
Ще поради я Вам дав
(А гонорару не дістав!)
Як думати над тим став
Справу скоро розв'язав:
Географія нас розлучає
Короткі дні Канада має
Рік у вас скорше минає
Наш його не доганяє!
Тож чека я Вам посилаю
На рік членське покриваю
За те, що я залеглим став
П'ять зелених Вам додав
Пораду знов Вам хочу дати
Старшого брата не чіпати
Хоч «пані савґа»

(Mississauga) глухий кут
Вони, як схочуть, Вас знайдуть
На чай уміють запросити
Чайок «німножко» підкріпити
Не раджу Вам його пити
Бо хто буде "Всесміх" робити
Депресію нам розганяти
В котру я часто попадаю
Після новин з рідного краю.

*Нестор Кухта,
Нортридж, Каліфорнія*

**Замовте числа "Всесміху"
за попередні роки. Добрий
гумор не старіє. Подзвоніть
до редактора Раїси
Галешко. Домовимось.
905 891-0707**

В Німеччині по війні
письменник Тодось
Осьмачка написав
книжку "Старший
Боярин". А як приїхав
до Америки, в місті
довго не міг знайти
праці, то подався на
ферму, а там дали
йому доглядати череду
корів. Він ті корови
кормив і доїв, його
"боярство помалу
вивітрилося й він почав
писати книжку
"Старший Доярин".

Ваш читач Н.Вчорашній

Слухайте українську щоденну
радіопрограму

ПІСНЯ УКРАЇНИ

з радіостанції CJMR на хвилях 1320

від понеділка до п'ятниці
від 7:30 до 8:00 вечора;
в суботу і неділю
від 5:00 до 5:30 пополудні

Редактор Наталія Солтис
Диктор Оксана Соколик

Телефон 416-536-4262

Daily Radio SONG OF UKRAINE
P.O.Box 2, Station D Toronto, ON M6P 3J5

Свята комедія

За сценієм 1934 року

Проходьте, громадянине Данте, сідайте, закурюйте. Ви, мабуть, вже здогадалися, навіщо ми вас покликали? Так, відносно вашої поемки. Тут нам товариші патріоти передали копію.

Nel mezzo del cammin ci nostra vita mi pinto per una sela oscura ch' la ritta via era smarrita... Хто вам дозволив так плюндрувати та паплюжити нашу мову? Ви ж з порядної сім'ї.

Дозвольте запитати – що то за суржик? Італійська мова? Porca Madonna! Нема такої мови, вельмишановний пане добродію! В нас є наше велике культурне нащаддя – латина!

Імперії вже немає, але імперська мова є і буде! За що боролися та гинули наші славнозвісні батьки та діди? Балакати в себе вдома ви можете як вам завгодно, але писати кожна культура людина зобов'язана латиною. Якщо ми дозволимо кожному писати мовою свого містечка, в нас молодь через якихось 20 років Ювенала не зможе читати. Ви розумієте, куди ви штовхаєте нашу молодь? До безкультурності, розбещеності та хуліганства на мовній основі.

Кому потрібні оті ваші дешеві викрутаси? „Італійська“! Уявіть собі – що то буде, якщо кожен почне своєю мовою писати? Країна розсиплеться немов хатинка з карт. Солдати не зможуть розуміти один одного, і ми станемо легкою здобиччю турків. Вас же першого у полон візьмуть, будете прикований до галери усе життя. Державна, імперська мова – то важливий фактор консолідації суспільства. А з сепаратизмом ми боролися і будемо.

Скажіть відверто – хто вас навчив цьому неподобству? Турки? Євреї? Чистосердечне визнання полегшить вашу провину. Ось вам папір, перо – пишіть. Чаю, кави? Може, обіда замовити, у нас тут непогано годують. Ну, то я вийду, не буду вам заважати.

Що? Не хочете? Ну добре. Я бачу – ви людина здібна, мабуть, хочете, щоб вашу поему читали, гонорари отримувати. Так пишіть зрозумілою мовою, мовою усього цивілізованого людства! Знаєте, ми ж тут теж

не звірі, хоча про нас багато балачок. Я й сам у юності віршики пописував.

Давайте по-доброму. Поемки вашої я не бачив. Перепишіть її людською мовою, приносьте. Ми допоможемо. Місцеві кадри нам необхідні. Будете отримувати місячну платню, дамо квартиру, премію. А оригінала спалить. Хочете пораду? До раю помістіть наших керівників. Поема одразу отримає необхідне соціальне звучання. Про себе я вже не кажу, це як вам ваша совість підкаже.

До речі, ми з вами могли б встановити тарифи за зображення абонентів у раю, а їхніх ворогів – у пеклі. Якщо вам потрібен літературний агент... 10% ... В мене зв'язки... Ми допоможемо... Що? Ні? Ну що ж, тут у нас є листи трудящих, що просять полишити вас флорентійської прописки та вислати на 101 кілометр за дармоїдство. А поемку вашу я вимушений буду заборонити, як спрямовану супроти безпеки держави. Ех, не ті зараз часи, ви б в мене вже десь на лісоповалі у Альпах перевиховувалися. Послухайте розумну людину, вельмишановний пане добродію. Я ж на отій літературі вже не перший рік сиджу. Років через 20 від вашої поемки і сліду не залишиться. А латина буде завжди.

Здоровий жебрак щасливіший від хворого короля.

Комп'ютерна Біблія

1. Спочатку було слово, і слово те було два байти, і більше нічого не було.

2. І відокремив Бог одиницю від нуля, і побачив, що це добре.

3. І сказав Бог: нехай будуть дані, і так сталося.

4. І сказав Бог: нехай збираються дані кожний у своє місце, і створив дискети, і вінчестери, і компакт-диски.

5. І сказав Бог: нехай будуть комп'ютери, щоб було куди запихати дискети, і вінчестери, і компакти, і сотворив комп'ютери, і назвав їх "гард" (hard drive), і відокремив гард від софта.

6. Софта ж ще не було, і Бог це швидко направив, і створив програми великі і маленькі, і сказав їм: плодіться і розмножуйтесь, і заповнюйте усю пам'ять.

7. Та надокучило Йому створювати програми Самому, і сказав Бог: створю програмувальника по образу і подобию нашому, і хай володарює він над комп'ютерами, і над програмами, і над даними. І сотворив Бог програмувальника, і поселив його у Своєму ОЦ, щоб працював там. І поселив Він програмувальника серед каталогів, і заповів: із всякого каталога можеш запускати програми, тільки з каталога Windows не запускай, бо маст-дай (must-die).

8. І сказав Бог: не добре програмувальникові бути одному, сотворимо йому користувача, відповідного йому. І взяв Він у програмувальника кістку, в якій не було мозку, і створив користувача, і привів його до програмувальника; і назвав програмувальник його юзером. І сиділи вони обоє голими під деревом на ім'я ДОС, і не було їм соромно.

9. Білл був хитрішим за усіх звірів польових. І сказав Білл юзерові: чи істинно сказав Бог "не запускайте ніякого софта?" І сказав юзер:

всякий софт ми можемо запускати, а лиш із каталога Windows не можемо, бо ж маст-дай. І сказав Білл юзерові: сперечаймося про смак креветок з тими, хто їх їв. В день, коли запустите Windows, будете як боги, бо ж одним кліком мишки створите, що завгодно. І побачив юзер, що Windows приємні для ока і жадані, тому що знання роблять не потрібними, і поставив їх на свій комп'ютер; а по тому

сказав програмувальникові, що то "круто", і той теж поставив.

0A. І пішов програмувальник шукати свіжі драйвери, і покликав Бог програмувальника і сказав: де ти? Програмувальник сказав: шукаю свіжі драйвери, бо нема їх під голим ДОСом. І сказав Бог: хто тобі сказав про драйвери? Чи ж не спокусився ти на Windows? Програмувальник сказав: юзер, якого ти мені дав, сказав, що віднині хоче програми тільки під Windows, і я їх поставив. І сказав Бог юзерові: що ти наробиш? Юзер сказав: Білл спокусив мене.

0B. І сказав Бог Біллу: за те, що ти вчинив,

проклятий ти перед всіма тварями і перед всіма звірями, і ворожнечу прокладу між тобою і програмувальником: він буде проклинати тебе злими словами, а ти продаватимеш йому Windows.

0C. Юзеру сказав: примножу печаль твою і спорожню гаманець твій, і будеш користуватись кривими програмами, і не зможеш прожити без програмувальника, і буде він володарювати над тобою.

0D. Програмувальникові ж сказав: за те, що послунав юзера, прокляті комп'ютери для тебе; глючи і віруси наробилять вони тобі; з журбою будеш вичищати їх в дні роботи твоєї; в поті лица свого будеш налагоджувати код свій.

0E. І вигнав Бог їх із свого ОЦ і поставив на сторожі до входу пароль.

0F. General protection fault...

ДОСЛІВ'Я ДО ПРИСЛІВ'Я

Пора приходить і все на чисту води виводить.

— А якщо в справу втручаються користолюбці та нечесні чини-правоохоронці?

Не мій кінь, не мій віз, найся точить, куди хоче.

— А чи будемо щасливі і багаті, якщо так життя налаштуємо?

Де пісню співають, там горя не знають.

— А коли п'яниці співають?

Земля всіх годує.

— Але чи годуватиме, якщо ми її, землю, занедбаємо?

Мовчи глуха, менше гріха.

— А хіба глуха не може сказати мудрого слова, якщо знає, про що йдеться?

Не дивись на слова, а дивись на діла.

— Добре, щоб слово з ділом було в згадці.

Хто мовчить, той трьох навчить.

— Е, це не так!— сказав суддя, коли підсудний мовчав.

Мудрих людей слухав і осмислив Богдан Ладанай.

ЧЛЕНСЕЛО

Павло Глазовий

КОХАНЧИКИ

Стоїть дівка ультрамодна
Біля військомату.

Похнюпила фарбовану
Голову патлату.

Мимо дибала бабуся

Та й стала питати:

— Що, дівулько, коханчика
Забрали в солдати?

Не журися, нехай служить.

Вийде в генерали.

— Не одного, — каже дівка, —
Усіх трьох забрали...

ЧОТИРИ ХАЛАТИ

Чоловікові на службі

Зробилось погано,

Через це він до квартири

Приплентався рано.

— Чого це ти, — пита жінку, —

Наче дурнувата,

Ходиш гола по квартирі?

— Бо нема халата.

— Та я ж знаю, що у тебе

Чотири халати. —

Відкрив настіж гардероба

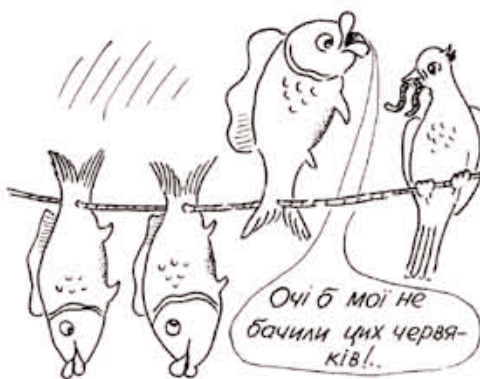
Й почав рахувати:

— Ось же перший, новісінький,

Ось другий, потертий,

А ось третій. Здоров, Петре!

А ось де четвертий...

Два приятелі на
риболовлі. Один
витаг великого ля-
ща, що несамо-
вито смикався і
ніяк не давався
в руки.

— Як мені його кін-
чати? — запитав
приятеля щасли-
вий рибалка.

— А ти його утопи!

WORDS WOMEN USE

FINE

This is the word women use to end an argument when they are right and you need to shut up.

FIVE MINUTES

If she is getting dressed, this is half an hour. Five minutes is only five minutes if you have just been given 5 more minutes to watch the game before helping around the house.

NOTHING

This is the calm before the storm. This means "something," and you should be on your toes. Arguments that begin with 'Nothing' usually end in "Fine".

GO AHEAD

This is a dare, not permission. Don't do it.

LOUD SIGH

This is not actually a word, but is a non-verbal statement often misunderstood by men. A "Loud Sigh" means she thinks you are an idiot and wonders why she is wasting her time standing here and arguing with you over "Nothing".

THAT'S OKAY

This is one of the most dangerous statements that a woman can make to a man. "That's Okay" means that she wants to think long and hard before deciding how and when you will pay for your mistake.

THANKS

A woman is thanking you. Do not question it or faint. Just say you're welcome.

WHATEVER

It's a woman's way of saying *!#@ YOU!

Send this to the men you know to warn them about future arguments they can avoid if they remember the terminology!

СЛОВА, ЯКІ ВЖИВАЮТЬ ЖІНКИ

ГАРАЗД!

Це значить, що жінка хоче припинити суперечку і вам слід замовкнути.

П'ЯТЬ ХВИЛИН

Це півгодини, якщо вона вдягається. А п'ять хвилин — це лише п'ять хвилин, які вона вам дає, щоб ви додивились змагання по телевізору, а тоді — беріться за хатню роботу.

НІЧОГО!

Це затишшя перед бурею. Це означає "щось", і ви повинні стояти на пальчиках. Суперечка, яка починається з "нічого", як правило закінчується "ну, гаразд!"

СПРОБУЙ

Це не є дозвіл, це означає "лише посмій!" Не робіть цього.

ГОЛОСНЕ ЗІТХАННЯ

Це фактично не слово, а мовчазне ствердження чогось, чого чоловіки, як правило, не розуміють. Голосне зітхання означає, що вона вважає вас ідіотом і дивується, чому вона марнує з вами час, сперечаючись через "ніщо".

НУ, ГАРАЗД!

Найбільш небезпечна ознака того, що жінка може щось заподіяти чоловікові. "Ну, гаразд" означає, що жінка добре подумає, як і коли ви заплатите за вашу помилку.

ДЯКУЮ!

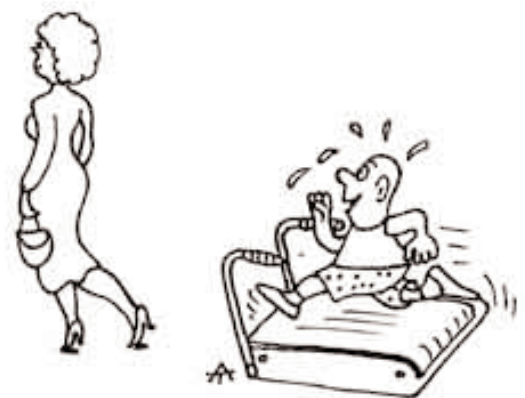
Жінка вам дякує... Не питаєте за що, просто скажіть у відповідь: "Прошу".

ЯК ЗНАЄШ

Це так жінки лаються *!#@! Попередьте інших чоловіків, щоб вони знали, що чекати від суперечки з жінкою і як діяти, якщо їм вдасться запам'ятати термінологію.

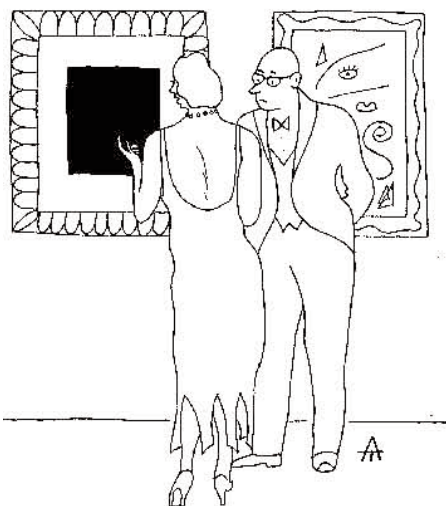
От якби я знав,
хто цю юшку варив!
— То що було б?
— На голову вилив би!
— А то чому?
— Солоня, як ропа.
— То жіночка так з
любові підсолила.
— Гмм... Підсоливши,
можна їсти.

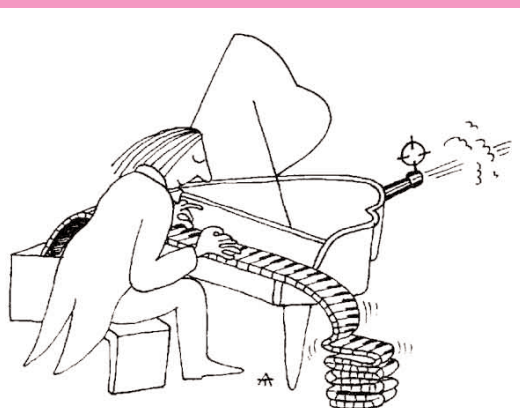
Мистецтво у наш час вимагає не жертв, а пожертв

Не все, що висить на стінах в музеях – павутина.

'It is like a piece of music, like
Mozart, Beethoven'

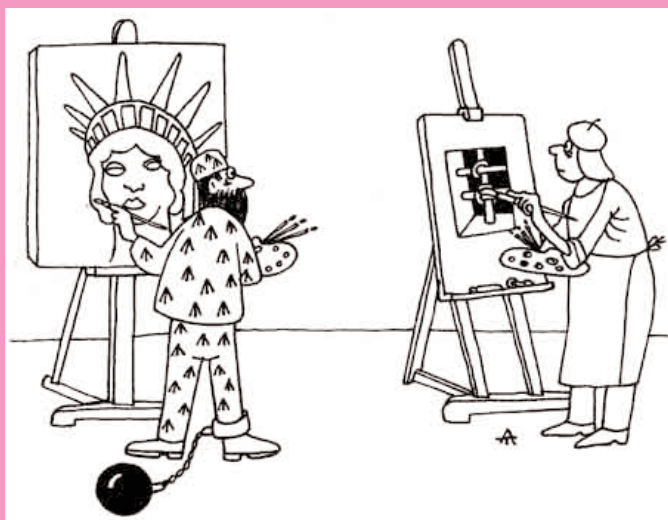
Жив з чужого голосу. Був диригентом.

Мистецтво
робити гроші
– це і є
мистецтво з
мистецтв!

Мистецтво вимагає жертв, а ще більше – пити!

Після постмодернізму запанує пістмодернізм

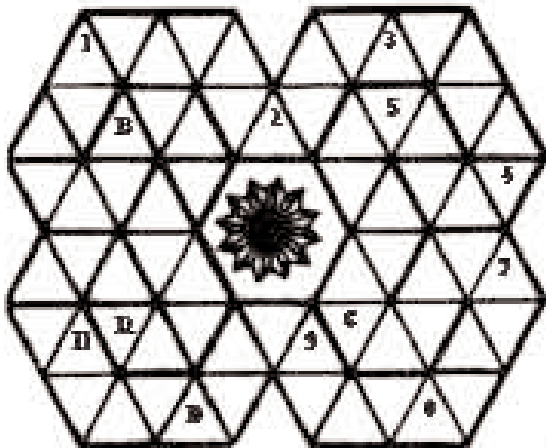
Музика – це Бог, розчинений в звуках.

КОФЕЙНІ АБСУРДИ

Кофе — дуже дивний напій! Чому?
Спочатку його смажать, щоб було чорне, а
потім доливають молока, щоб було біле. Мі-
шають з цикорієм, щоб було гірке, і додають
цукру, щоб було солодке. Гріють, щоб було
гаряче, а потім дмухають, щоб остудити.

Розумова гімнастика

Чайнворд з веселинкою

1. Крилатий влучний вислів. 2. Копійка монголів, яка тугрик береже. 3. Ідеальний острів з однойменного твору англійського мислителя Томаса Мора. 4. І малина, і вишенька-черешенька, і навіть кавун. 5. Буквострій. 6. І міфічний мученик, і хімічний елемент, метал, якого "прислужили" до сплавів (як домішок). 7. Блошинний коваль. 8. Монетне обличчя. 9. "Дихальний орган" реактивного двигуна. 10. "Скелет" споруди. 11. Хочете — українська та російська письменниця, літературна мати "Інститутки", "Кармелюка", а хочете — комаху (під землею), пакошниця рослин; інша назва — капуста. 12. "Серце" Данії. 13. "Невтрачений" порт Росії (на Далекому Сході).

Склав Богдан Ладанай.

ІДІВОНДІВ

Кодор .4 .ріпотУ .Е .утнУМ .С .менрофА .Г
 .срввА .8 .ашвіП .Г .птнаТ .д .тіварфА .С
 .ІГ .коввВ .ГГ .вотсО .ІО .оплоС .Р
 .ождохоН .ЕГ .нотрннепоЖ

Любов до тещі вимірюється кілометрами

— Як теща, лікарю?
— Ви готові почути правду?
— Так, лікарю, і вся сім'я готова.
— То знайте: ваша теща вже здорова!

моєю дочкою, — кричить одна.
— Ні, з моєю! — перекикує друга.
Цар подумав і каже: — Принесіть пилку. Розпилимо його надвое і кожній дамо по половинці. Згідні?
Перша баба: — Згідна, о наймудріший з мудрих!
Друга, подумавши: — Для чого невинну душу губити...
І тут цар Соломон вигукнув: — Він одружиться з дочкою першої жінки!
Ось моє рішення!
Друга заскиглила: — Як же так? Вона ж тільки що хотіла його розпиляти.
— Ось, ось! Вона і є справжня ТЕЩА!

Зустрічаються двоє. Один несе в одній руці сережки, а в другій рушницю.
— Куди це ти йдеш? — питається один
— До тещі на іменини. Ось сережки в подарунок несу.
— А рушниця для чого?
— Дірочки у вухах зробити.

До мудрого царя Соломона прийшли дві розпалені в сварці жінки і привели юнака.
— Він одружиться з

Уроки гумору, якщо б такі були, повинні даватися людьми, над якими бодай раз в житті сміялися, і ВОНИ НЕ ОБРАЗИЛИСЬ.

ПІД ЧАС ОБІДУ

1-ий службовець: Я себе погано почуваю, якщо у мене з собою нема хоча б 50 доларів.

2-ий службовець: А я себе погано почуваю, якщо у мене з собою нема хоча б 10 тисяч доларів.

1-ий службовець: А вони в тебе коли-небудь були?

2-ий службовець: А я коли-небудь почувався добре?

ПІСЛЯ ОБІДУ

— Щось сьогодні час повільно тягнеться...

— Та ніби як звичайно...

— Не кажи. Вчора в цей самий час було вже три...

Mychailo's Ukrainian Dating Service
В українській громаді нарешті з'явилася захоплююча можливість

- листуватися
- навізати широкі контакти
- вибирати
- призначити побачення
- зустріти людину, яку Ви чекаєте роками

Українська служба знайомств Побачення у Михайла створена для того, щоб об'єднувати українців різних:

- країн
- віку
- професій
- поглядів
- зацікавлень

Ми ставимо на меті збереження української спадщини, мови, традицій.

Тільки у нас живий контакт з працівником служби. ПОДЗВОНІТЬ
416 695-2458

Оптиміст, захворівши, вживає дешевші ліки, думаючи, що вони однаково допоможуть.

Песиміст, захворівши, вживає дешеві ліки, бо вважає, що дорогі теж не допоможуть.

ДОРОГІ ЧИТАЧІ. Відновлюючи передплату, будь ласка, не забудьте додати "хвостик" на пресфонд.

"Всесміх" ніхто не спонсорує, і реклами не густо. Ваша передплата і пожертва — єдине джерело, щоб "Всесміх" жив і Вас змішив, так як ми це робимо уже 16 років. Дякую.

**НАСТУПНЕ ЧИСЛО,
ЗА ВЕРЕСЕНЬ 2007, ЮВІЛЕЙНЕ.
"ВСЕСМІХУ" — 16 РОКІВ!**

Дорогий Читачу!

Шукаєте за подарунком? Ось Вам готовий подарунок для Ваших рідних і близьких на будь-яку нагоду.

Подаруйте їм сьогодні "Всесміх" і вони із вдячністю згадуватимуть Вас цілий рік.

Адже це 12 подарунків на рік! 12 місяців сміху!

Заповніть листівку, що внизу, або подзвоніть до редактора Раїси Галешко сьогодні, **(905 891-0707)**, і я швидко, по телефону, виконаю Ваше бажання. Дякую!

ЛИСТІВКА ПЕРЕДПЛАТИ

Name

Address

City

Province/State

Zip

Додаю ☐ \$45 на рік; ☐ \$24 на 6 місяців; ☐ \$13 на 3 місяці

Bcecmix, 1063 Orchard Rd. Mississauga, ON, L5E 2N7 Canada
Tel. 905 891-0707 bcecmix@sympatico.ca www.Bcecmix.com

ПОВІДОМЛЕННЯ

Наступне число "Всесміху" вийде подвійним, за вересень/жовтень. На пошту надійде в перший тиждень жовтня 2007 р.

На наступний сторінці на адресній наліпці вгорі — місяць і рік, коли "Всесміх" прийде до Вас востаннє. Не забудьте вислати чека на продовження передплати. Спасибі!

To read ALL issues since 1991

SUBSCRIBE

Щоб читати всі випуски
від 1991 року

ПЕРЕДПЛАТИТЬ

Only \$10

Лише \$10

ВСЕСМІХ

ВЕРХОВНА РАДА "ПРАЦЮВАЛА І ПРАЦЮЄ"

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Publications Assistance Program toward our mailing costs. PMP #629142, Canada Post Agreement #6021755